

UIT DE LITTERATUUR

Fokalinfektion und Amputation der Wurzelspitze, door Prof. Dr. F. Kostecka (Prag). Z. R. 1942, Nr. 45.

Als antwoord op de door Wässmund¹⁾ geuite critiek ten aanzien van Kostecka's onderzoekingen²⁾, vult deze één der door hem beschreven gevallen met röntgenfoto's en afbeeldingen van een histologische coupe aan.

Kostecka blijft waarde toekennen aan het bacteriologische onderzoek bij het vaststellen van het al of niet geslaagd zijn van een wortelpuntresectie en beroept zich o.m. op een uitspraak van Siegmund.

De resultaten van de onderzoekingen over de wortelpuntresectie bij overigens gezonde patiënten resumeerende, geeft hij een overzicht, waaraan wij volgende punten ontleenen:

1. Klinisch levert de resectie bij éénwortelige elementen wanneer deze lege artis geschiedt, in 90—95% der gevallen een goed resultaat op.

2. Röntgenologische beoordeelingen moeten met reserve aanvaard worden. Het histologische onderzoek is niet altijd in overeenstemming met de X-foto.

3. Histologische onderzoekingen van geresceerde elementen vertoonen naast gunstige genezing, in meer dan de helft der gevallen ontstekingsverschijnselen.

4. Volgens Kostecka's onderzoekingen wordt bij bacteriologische contróle slechts in 25% steriliteit van het periapicale weefsel vastgesteld.

5. Heiss, die bacteriologische-histologische onderzoekingen verrichtte, toonde in 3 van de 4 gevallen bacteriën in het histologische beeld aan.

De schrijver tracht op deze wijze te overtuigen, dat in gevallen van focale infectie radicaal moet worden opgetreden en dus de extractie boven de apexresectie de voorkeur verdient. Met een pleidooi voor de vroegtijdige cariesprophylaxe en -behandeling besluit hij zijn beschouwingen.

G. DEKKER

Ueber die Resorption der Milchzähne, door Oscar Müller. Schweizer. Monatschr. f. Zhk. Dec. 1942.

Dit artikel bevat een 16-tal afbeeldingen van histologische praeparaten van gedeeltelijk geresorbeerde melkmolaren. Evenals dit bij de blijvende

¹⁾ Z. Rundschau 1941, No. 24; Referaat in T. v. T. 1942; Afl. 8-9.

²⁾ Z. Rundschau 1941; No. 5; Referaat in T. v. T. 1942; Afl. 8-9.

elementen het geval is, zien we bij de elementen van de eerste dentitie het optreden van verkalkingen, dentikels en secundair dentine. De resorptie van deze weefsels blijkt dezelfde te zijn als die van het normale dentine; osteoclasten en Howshipsche lacunen zijn waar te nemen. Een der praeparaten toont ons, dat de pulpa langzamerhand in resorberend bindweefsel overgaat; de odontoblasten gaan verloren. Resorptie heeft echter niet alleen van binnenaf plaats; het periodentium breekt aan de buitenzijde het cement en dentine af.

Een ontsteking van de pulpa van de melkmolaren kan zich via de bifurcatie in dit resorberend weefsel uitbreiden. Dit bindweefsel wordt hierdoor in haar functie gestoord. Bovendien kan de blijvende tandkiem beschadigd worden; het glazuur heeft zich dan meestal gevormd, zoodat 't glazuurmembraan alleen aangetast wordt, wat een praedispositie voor caries zal geven.

De bepaling van het effect van de tandboren, door D. H a t t y a s i, Zeitschr. f. Stomatologie 194,3 No. 1.

Het streven bij de bewerking van het levende tandbeen moet erop gericht zijn om bij een zoo hoog mogelijk rendement de prikkels tot een minimum terug te brengen. Om dit te bereiken moet de verwarming resp. afkoeling evenals de zwelling resp. krimpung van het protoplasma uitgeschakeld worden. Voorts moet de wrijving zoo gering mogelijk zijn.

Zoowel aan de mechanische als de biologische eischen kan worden voldaan, indien men een warme straal physiologische zoutoplossing van 37°—38° C. op de draaiende frais richt. De klinische waarneming toont duidelijk dat de pijngewaarwording bij deze werkwijze aanmerkelijk verminderd wordt. De schrijver kant zich tegen het oordeel van Prof. R e b e l, die deze methode als een vanouds bekend, doch weinig effectief hulpmiddel bij de gevoeligheidsbestrijding bestempelt.

De auteur heeft nu getracht experimenteel de juistheid van zijn klinische resultaten te bewijzen door in een daarvoor geconstrueerd toestel het rendement van de verschillende typen en grootte der in de tandheelkunde gebruikte boren te vergelijken onder aanwending van verschillenden druk.

Als proefmateriaal gebruikte hij blokjes van de corticalis van runderpijpbeenderen.

Hij geeft daarvan de resultaten in het volgende verslag:

In de techniek wint de overtuiging steeds meer veld, dat door doeltreffend smeren van het te bewerken object het effect van het fraisen belangrijk kan worden opgevoerd.

De smeersstof wordt met voordeel zoo aangewend, dat de spanen van het werkerrein worden verwijderd en zij moet in overeenstemming zijn met de hardheid van het te bewerken materiaal. Zoo is bij het draaien van gietijzer de winst aan snelheid onder water tegenover droge bewerking 94 % en verdere opvoering is bij toepassing van een 10 % boorolie-emulsie te bereiken. In ons geval kan volgens den schr. praktisch eigenlijk alleen

water in aanmerking komen. In technisch opzicht is het tandheelkundige boren identiek met fraiswerk.

De meerdere praestatie van onze boren onder water is uit schr.'s bevindingen duidelijk af te lezen; zij varieert tusschen 650 en 52 %.

Het effect is bij de kleine nummers — ongeveer tot 3 — niet gunstiger onder den waterstraal dan bij de gebruikelijke droge werkwijze; bij de extra kleine nummers (00, 0, 1, event. 2) verdient de laatste methode beslist de voorkeur. Dit omgekeerde verschijnsel van miniatuurinstrumenten is in de techniek eveneens bekend. De nietige tanden van de fijne instrumenten glijden, wanneer zij gesmeerd worden, zonder nuttige arbeid te verrichten over het te bewerken materiaal.

Bij boren van hetzelfde type kon de schr. buitendien waarnemen dat onder een waterstraal en bij gelijken druk de grootere boor een belangrijk grootere praestatie levert dan de kleinere. Daaruit volgt voor de praktijk de eisch om, indien mogelijk, eerder met een grooter instrument te werken dan met een klein.

BUISMAN

Zwillingsbildung im Milchgebiss bei gleichzeitig vorhandener Syndaktylie am rechten Fusz, von Dr. Friedrich K o k o s c h k a (Posen). Deutsche Zahnärztl. Wochenschrift 1942, afl. 19.

Het samengaan van morphologische gebitsanomalieën met homologe afwijkingen aan andere organen van serialen aanleg komt vermoedelijk véél frequenter voor dan de spaarzame mededeelingen in de literatuur zouden doen veronderstellen: *het* classieke geval in de Nederlandsche literatuur vormt nog steeds het voor jaren door V a n L o o n waargenomen geval van bilateraal-symmetrische tand-, vinger- en teen-verdubbeling ¹⁾.

K o k o s c h k a nu geeft de beschrijving van een geval van partieele verdubbeling van beide laterale melksnijtanden, welke haar morphologisch complement vindt in eene-desgelijks partieele-syndactylie van tweeden en derden teen.

TH. E. DE JONGE

¹⁾ *Tijdschrift voor Tandheelkunde*, Handelingen van het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap, (Jaargang 1918, pagina 95).

Verantwoordelijk voor het Redactioneele gedeelte van den inhoud:
G. D. Margadant, tandarts, Amsterdam.

Verantwoordelijk voor de advertenties: W. P. Staal, Utrecht.

Uitgevers: G. J. & D. Tholen, Jutphaasscheweg 1, Utrecht.

Drukker: N.V. Drukkerij v/h L. E. Bosch & Zn.,
Oude Gracht 172—176, Utrecht.

Verschijnt eenmaal per maand. Abonnementsprijs f 15.62, voor
buitenland f 17.18 per jaar. Prijs per nummer f 1.56. P 1004/1